

Beretning staar der: „Men medens Virkningerne af denne Kronens Værdistigning i Danmark har været betydelig i alt Fald for Engrosprisernes Vedkommende, og dog følelig, om end langt mindre udpræget for Detailpriserne, saa iagttaget man i Norge i alt Fald hidindtil det baade for Socialøkonomen og Privatmanden besynderlige Fænomen, at den norske Kursstigning kun tøvende og med store Forsinkelser har paavirket Engrospriserne i nedadgaaende Retning, medens Detailprisniveauet, som er det afgørende for Forbrugerne, især for Arbejderne, hidtil har været saa godt som upaavirket af Stigningen i den norske Kronens Kursværdi.“

Det er Virkningerne i det Land, hvor man har Prisregulering. Man siger: Her i Landet falder Priserne for lidt, vi maa gøre noget for at faa Pristaldet til at slaa mere igennem — og naar man saa ser paa det Land, hvor der er Prisforanstaltninger, saa har man ikke dér nær naaet den Virkning af Kronestigningen i Retning af Pristald, som vi har i Danmark, hvor vi ikke har en saadan Lovgivning.

Jeg skal fremhæve en anden Udtalelse, af den bekendte svenske Nationaløkonom Profesor Cassel, der om de danske og norske Valutaforhold skriver: „Norge har oplevet lignende Omvæltninger af sin Valuta, men det indre Pristald har sandelig ikke været paa langt nær saa stærkt.“

Det er to Udtalelser, der i høj Grad giver vore Synspunkter Ret, at man ikke ved den Slags Lovgivningsforanstaltninger opnaar nogen som helst Fordel for Forbrugerne. Dertil kommer, hvad vi jo i særlig Grad maa fremhæve, Vanskelighederne ved at føre en saadan Lovgivning ud i Livet, og dér er det saaledes, at man ogsaa paa Steder, hvor man ikke før har været klar over disse Vanskeligheder, nu er ved at begynde at forstaa dem. Den højtærede Statsminister udtalte i Aftes, at han maatte indrømme, at det var vanskeligt at komme til en ramrende Ordning af Prisspørgsmaalene, og at det var særdeles vanskeligt at løse den Opgave, man her stillede sig. Men det er jo en ny Opfattelse, den højtærede Statsminister er kommet til. Før Valget i 1924, da den højtærede Statsminister stod som Fører for den store Oppositionsgruppe, mente han, at det var den letteste Sag af Verden at ordne disse Forhold. Da gik man til Valg under Raabet: Stem Brødfordyrerne ned! Stem den siddende Regering, Ministeriet Neergaard ned, saa skal disse Forhold blive ordnet saa let som Fod i Hose! Men nu er den højtærede Statsminister blevet klar over,

at der er store Vanskeligheder at overvinde ved en saadan Lovgivning, og deri er vi ganske enige med ham.

Jeg kan sige, som jeg har sagt flere Gange, at hvis det var muligt at gennemføre en Lovgivning, der ramte Misbrugene uden at ramme andet, vilde vi stille os særdeles velvilligt overfor en saadan Lovgivning; vi vil medvirke til, at der gennemføres en saadan Lovgivning, men vi tror, ligesom den højtærede Statsminister, at Vanskelighederne ved Gennemførelsen af en saadan er overordentlig store. Men medens den højtærede Statsminister tror, at disse Vanskeligheder er til at overvinde, er det i alt Fald min Tro, at Vanskelighederne ikke alene er store, men i Virkeligheden er uovervindelige.

**Rode:** Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fremsatte en for mig mærkværdig Betragtning; han sagde: Vi Socialdemokrater repræsenterer jo Forbrugerne — i Mod sætning til de andre Partier, som repræsenterede noget andet. Nu er som bekendt alle Forbrugere i Samfundet, men de fleste er tillige producerende eller i og ved Produktionen medvirkende. Der er kun en eneste Klasse, som er udelukkende Forbrugere, og som aldrig har været noget som helst andet: det er dem, som lever af en nedarvet Formue. Det er udelukkende Forbrugere, de har udelukkende Forbrugereinteresser. Jeg kan ikke antage, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente, at det er dem, Socialdemokraterne repræsenterer, jeg tror tværtimod, at Socialdemokraterne plejer at betegne sig som Repræsentanterne for en i særlig Grad producerende, arbejdende, virkende Del af Samfundet; og det er jo ogsaa meget rigtigere.

Naar det ærede Medlem fremsætter den besynderlige Betragtning om Arbejderne som væsentlig Forbrugere, er det, fordi han som Talsmand for dem i dette Tilfælde har Brug for den specielle Betragtning overfor det Forhold, han her taler om, og derfor skyder andre Spørgsmaal til Side, som i Virkeligheden er langt vigtigere set fra Arbejdernes Synspunkt. Det er maaske ogsaa det, der fører til forskellige af hans ejendommelige Betragtninger. Det ærede Medlem fremførte paa ny nogle Betragtninger over Landbrugsproduktionen og dens Priser. Jeg antager, de er tilstrækkeligt imødegaaet, det var jo ogsaa i en afsvækket Form, han gentog dem i Dag. Dernæst er han kommet ind paa Spørgsmaalet om Konjunkturavancen, og det forekommer mig ganske ufatteligt, at han kan hævde de Anskuelser, han her paa ny fremsætter, om selve Begrebet Konjunkturavancens Skadelighed. Det er